

Disney

Anna & Elsa

Arendelin
pillipiipari

Kirjoittanut
Erica David

TAMMI

Alkuteos *Anna & Elsa, Polar Bear Piper*

Copyright © 2015, 2022 Disney Enterprises, Inc. All rights reserved.

Teksti Erica David

Kuvitus Bill Robinson, Manuela Razzi, Francesco Legramandi

ja Gabriella Matta

Suomennos Jenni Rapelo

Suomenkielinen laitos: Tammi

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä.

ISBN: 978-952-04-3825-8

Painettu EU:ssa

Disney

Anna & Elsa

Arendelin pillipiipari

TAMMI
HELSINKI

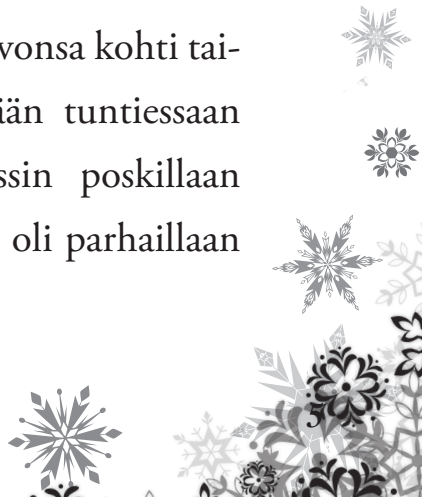

Luku 1

Oli tavallista lämpimämpi päivä Arendelin valtakunnassa. Prinsessa Anna kohotti kasvonsa kohti taivasta ja huokaisi syvään tuntiessaan auringonsäteiden tanssin poskillaan ja käsivarsillaan. Anna oli parhaillaan

matkalla kaupunginaukiolle, sillä hän oli luvannut pitää kylän lapsille tarinatuokion.

Anna rakasti lukemista ja jakoi mielellään lempitarinansa Arendelin nuorimpien asukkaiden kanssa. Ja mikä parasta, harvinaisen lämpimän sään ansiosta tarinatuokio voitiin pitää ulkosalla.

Anna kulki mukulakivikatua pitkin kylän poikki. Hän ohitti Tildan leipomon kadunkulmassa ja vilkutti pesulanpitäjä Leanderille, joka ripusti puhdasta pyykkiä narulle iloisesti hyräillen. Viimein Anna saapui kaupunginaukiolle, joka kuhisi väkeä. Hän

hymyili huomattessaan suuren lapsijoukon odottamassa häntä kellotorin juurella. Arendelin lapset olivat selvästi yhtä innoissaan lukuhetkestä kuin Annakin.

”Prinsessa Anna! Prinsessa Anna!”
Lapset taputtivat käsiään ja hihkuivat riemuissaan.

”Hei, pikku ystävät”, Anna sanoi lempeästi. Hän veti laukustaan suuren huovan ja levitti sen maahan. ”Istukaa alas. Aloitamme heti, kun kaikki ovat löytäneet itselleen hyvän paikan.”

Anna odotti kärsivällisesti, että lapset asettuivat aloilleen huovan päälle. Juuri kun hän nappasi kirjan laukus-

taan, joku huusi: ”Odottakaa minua!”

Tulija oli Olaf, joka kipitti täyttä vauhtia Annaa ja lapsia kohti.

”Tahdotko sinäkin liittyä seuraamme, Olaf?” Anna kysyi.

”Tietysti! Rakastan tarinoita”, lumiukko henkäisi. ”Mutta voimmeko halia ensin?”

Anna hihitti ja levitti käsivartensa. ”Sopiihan se.”

Hän katseli hymyillen, miten Olaf halasi jokaista lasta yksitellen ennen kuin istahti muiden joukkoon huovalle. Kun kaikki olivat viimein valmiita, Anna avasi kirjansa. ”Tänään luemme...” Hän piti tauon ruok-

kiakseen jännitystä. ”Hamelnin pillipiiparin.”

Lapset henkäisivät innosta. Olaf kääntyi vieressään istuvan tytön puoleen. ”En ole ennen kuullut tätä tarinaa”, lumiukko kuiskasi, ”mutta se saattaa olla uusi suosikkini.”

Anna nosti kirjan ylös, jotta lapset näkivät sen kannen. Sitten hän käänsi esiin ensimmäisen sivun.

”Olipa kerran”, hän aloitti ja vilkaisi pienten kasvojen merta. Kaikki, Olaf mukaan lukien, tuijottivat prinsessaa tarkkaavaisesti. Anna hymyili ja jatkoi lukemista.

Tarina kertoi saksalaisesta Hamel-

nin kylästä, jonka oli valloittanut ilki-
kurinen rottalauma. Jyrsijät söivät
kyläläisten ruoat ja jättivät jälkeensä
roskia ja muuta sotkua. Hamelnin
kuningas yritti kaikin keinoin häätää
rotat kaupungista, mutta turhaan.

Eräänä päivänä kaupungin porteille
ilmestyi salaperäinen mies taikahui-
lunsa kanssa. Hän lupasi johdattaa
rottalauman pois kaupungista, jos
saisi palkkioksi säkillisen kultaa. Ku-
ningas suostui, ja mies alkoi soittaa
huiluaan. Rotat lumoutuivat sulo-
sävelistä ja seurasivat pillipiiparia kau-
pungin muurien ulkopuolelle. Sen
koommin Hamelnissa ei enää tavattu

ensimmäistäkään rottaa – kiitos sala-
peräisen pillipiiparin.

Kun Anna lopetti tarinansa, hän
nousi ylös ja kumarsi yleisölleen.
Kaikki lapset taputtivat lumoutunei-
na, mutta Olaf nökötti liikahtamat-
ta paikoillaan ja tuijotti suu ja silmät
ammollaan Annaa.

”Mitä pidit tarinasta?” Anna tiedus-
teli lumiukolta.

Silloin Olaf ponkasi jaloilleen ja
läimäytti kätensä yhteen. ”Se... oli...
mahtava!” lumiukko huudahti.

Olaf tarttui kaksin käsin porkkana-
nenäänsä aivan kuin se olisi taikahui-
lu. Anna katseli hämmästyneenä, kun

lumiukko tepasteli huovan ympäri näppäillen leikkisästi nenäänsä ja hyräillen iloista sävelmää.

Lapset tirskuivat ihastuneina Olafin esitykselle. He asettuivat lumiukon taakse jonoon, aivan kuten Hamelnin rotat, ja seurasivat Olafia aukion ympäri.

Anna löi käsillään tahtia, kunnes hänen vatsansa alkoi murahdella. ”Tulehan, Olaf!” hän huikkasi. ”On jo päivällisaika. Palataan linnaan ja etsitään Elsa.”

Anna ja Olaf hyvästelivät lapset ja lupasivat lukea heille uuden tarinan seuraavalla viikolla.

***

Aurinko oli jo alkanut laskea Pohjoisvuorten taa, kun Anna ja Olaf saapuivat kotiin. Olaf seurasi iloisesti hypähdellen Annaa linnan ovista sisään. Hän kipitti eteishallin poikki ja keittiön ohi ja seisahtui valtaistuinsalin ovelle. Juuri kun Anna tarttui ovenkahvaan, hän kuuli takaansa Elsan äänen.

”Anna! Olaf!” Elsa huudahti ja kierrehti ystäväysten luo. ”Miten päivänne on sujunut?”

”Todella ihanasti”, Anna vastasi. ”Luimme Hamelnin pillipiiparin, ja sitten Olaf soitti nenäänsä kuin huihua.”

Elsaa nauratti. ”Kuulostaapa haus-

kalta. Tahdon kuulla kaiken jokais-
ta yksityiskohtaa myöten, jahka olen
hoitanut kaikki päivän tapaamiset.”

Elsa avasi valtaistuinsalin oven ja
osoitti kärsivällisesti vuoroaan odot-
tavien kyläläisten jonoa. ”Voimmeko
jatkaa jutustelua päivällisellä?” Elsa
kysyi.

”Tottahan toki”, Anna vastasi. Hän
tiesi, että Arendelin asukkaiden neu-
vominen oli tärkeä osa isosisaren työ-
tä. Anna vilkuili valtaistuinsalin poik-
ki ja huomasi, että Olaf oli kipittänyt
kyläläisten luo ja viihdytti jonottajia
tarinoimalla pillipiiparista. Anna pu-
disti päätään hymyillen. Sitten hän

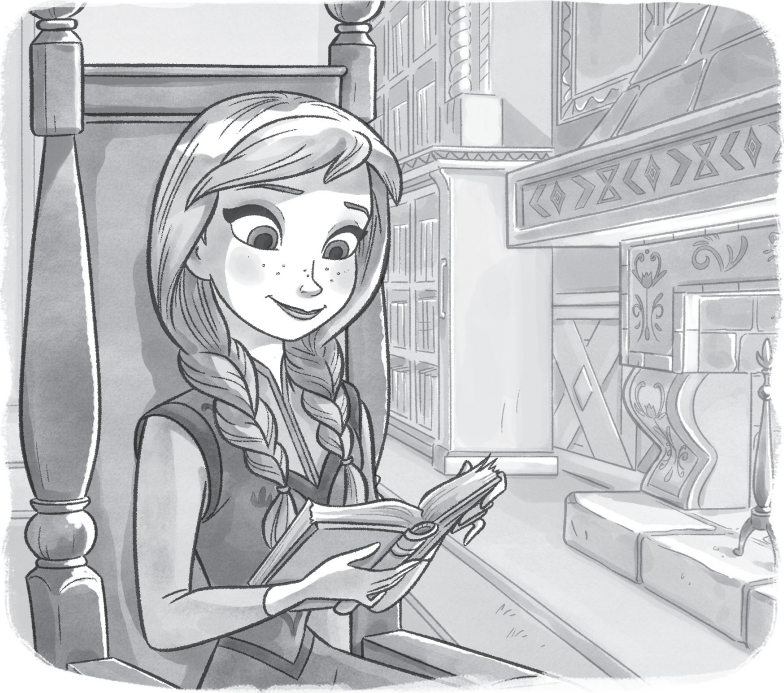

kääntyi pois ovelta ja suuntasi kohti portaikkoa.

Anna harppoi portaat ylös kaksi askelmaa kerrallaan ja työnsi huoneensa raskaat tammiovet auki. Puuhakkaan päivän päätteeksi hänestä oli mukava viettää hetki yksikseen. Anna lysähti pehmoiseen plyysituoliinsa ja nappasi sivupöydältä lempikirjansa: vanhan ja kuluneen Neiti Nansinan etsivätoimiston.

Anna piti kaikenlaisista kirjoista, mutta mysteeritarinat olivat hänen suosikkejaan. Selatessaan kirjan sivuja Anna haaveili, että hänkin voisi ratkoa jännittäviä arvoituksia neiti Nansinan

tapaan. Harmi vain Arendelissa ei ollut tapahtunut mitään jännittävää sen jälkeen, kun Elsan taikavoimat olivat paljastuneet. Lisäksi Annalle oli jo selvinnyt, että Arendelissa todella asusti

peikkoja. Niiden taiat olivat syypää siihen, että hän oli unohtanut osan lapsuusmuistoistaan. Muita mysteerejä ei ollutkaan enää jäljellä.

Yhtäkkiä ovelta kuului koputus.

Elsa pujahti ovesta sisään ja istahti sängyn laidalle. Hän näytti huolestuneelta.

”Arendelissa tapahtuu kummia”, Elsa kertoi vakavana.

Viimeinkin mysteeri ratkottavaksi! Anna valpastui ja suoristi selkensä. ”Mitä on sattunut?” hän kysyi.

”Joku on pihistänyt satamasta kaloja”, Elsa selitti. ”Ja leipomosta on kadonnut piiraita.”

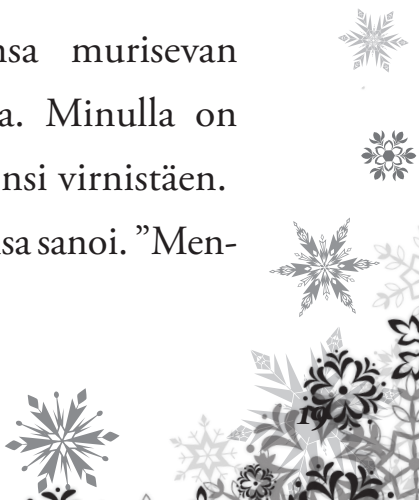
Anna pomppasi ylös tuolistaan ja säntäsi komeron luo. ”Missä se oikein on?” hän puhisi itsekseen penkoesaan hyllyjä. ”Haa! Löytyi!”

Hän nappasi komerosta muistikirjan ja kynän, jotta voisi kirjata kaikki vihjeet ylös. ”Lähdetään!” hän sanoi Elsalle. ”Etsivä Anna on valmis selvittämään mysteerin.”

”Älähän hätäile”, Elsa toppuutteli. ”Et jaksa ratkaista mysteeriä tyhjin vatsoin.”

Anna kuuli vatsansa murisevan jälleen. ”Olet oikeassa. Minulla on sudennälkä”, hän myönsi virnistäen.

”Niin minullakin”, Elsa sanoi. ”Men-

nään syömään päivällistä. Voimme aloittaa tutkimukset huomisaamuna.”

Disney
FROZEN

Anna ja Elsa ratkovat pörröistä mysteeriä!

Lumen ja jään valtakunnassa tapahtuu kummia. Ruokaa ja tavaroita katoaa, ja prinsessa Anna päättää selvittää, mistä on kyse. Pitävätkö huhut paikkaansa, ja onko Arendeliin eksynyt jääkarhuperhe? Olaf on pakahtua innosta, mutta Annan ja Elsan on selvitettävä, miten vierailijat voitaisiin johdattaa turvallisesti takaisin kotiin.

Helppolukuinen romaani on täynnä hyviä tekoja ja satumaista taikaa!

www.tammi.fi

L84.2

ISBN 978-952-04-3825-8